Выпускъ третій.

Украинськи письни

ЗЪ НОТАМЫ.

ДРУГА СОТНЯ.

Зибравъ Андрій Конощенко.

Выдано коштомъ друкарни Е. И. Фесенко.

ОДЕССА.
Друкарня Е. И. Фесенко, Ришельевська
ул. дим власный № 49.
1909.

7. Надъ моею хатыною чорна хмара стала....

Andante.

Надъ мо - е — ю ха - ты - но - ю
чор - на хма - ра ста - ла... А на ме — не
мо - ло - ду - ю по — го - виръ та сла - ва!

1. Надъ моею хатыною
Чорна хмара стала....
А на мене, молодую, } 2
Поговиръ та слава!

2. Ой я тую чорну хмару
Крыломъ розмахаю....
Перебуду сей поговиръ, } 2
Перебуду й славу.

3. Хочъ я сюю перебуду,
Другую набуду,
А такы жъ я, молодая, } 2
Безъ славы не буду.

4. Ой, не пиде дрибенъ дощыкъ
Безъ тучи, безъ грому....
Ой, не выйде дивка замижъ } 2
Та й безъ поговору.

5. Настучыться, нагремыться,—
Дрибенъ дощыкъ пиде....

Насудяться вориженькы,— } 2
Дивка замижъ пиде.

6. Судить, судить, вориженькы,
А я й не боюся:
Съ кымъ люблюся, изійдуся,— } 2
Не наговорюся.

7. Судить, судить, вориженькы,—
Судыла бъ васъ трясця!...
А моему мыленькому } 2
Пошлы, Боже, щастя. ..

8. Пошлы, Боже, йому щастя
Ще й добру годыну,
Що винъ мене прыгортае, } 2
Якъ маты дытыну.

(с. Зарыгъ, Лубенського пов., Полтавськойи губ. Варіянтъ до такойи жъ письни изъ першойи сотни, № 6).

8. Ой, ходывъ чумакъ симъ рикъ по Дону....

Sostenuto

Ой, хо — дывъ чу — макъ симъ рикъ по До-ну.
та не бу - ло пры — го — донь — кы
1 mo 2 do
ни - ко - лы йо - му ни - ко - лы йо - му.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Ой, ходывъ чумакъ
Симъ рикъ по Дону,
Та не було прыгодонькы
Николы йому. } 2

2. Ой, пишовъ чумакъ
У Крымъ на базарь,—
Волы його похворилы,
Й самъ чумакъ заслабъ. } 2

3. Ой, заслабъ чумакъ,
Заслабъ та й лежыть,
Та нихто його не спытае,
Що въ його болыть? } 2

4. Ой, болыть въ його
Жывить, голова...
Бидна жъ моя головонька, —
Чужа сторона!... } 2

5. Ой, прыйшовъ къ йому
Отаманъ його,
Бере його за рученьку
Та й зводыть його. } 2

6 —Ой, отамане,
Ридный батьку мій!
Беры волы, беры й возы, —
Поховай мене!... } 2

7. Ой, скынувъ чумакъ
Свыту и кожухъ,—

Къ сырій земли прыпадае,
Ледве зводыть духъ... } 2

8. Ой, скынувъ чумакъ
Свыту ще й жупанъ...
— Волы жъ мойи половійи!
Хто жъ вамъ буде панъ? } 2

9. Ой, ударылы
У велыкый дзвинъ
Та по тому чумакови,
Що ходывъ на Динъ... } 2

10. Ой, ревуть волы
У новимъ ярми...
Поховалы чумаченька
Въ чужій сторони!... } 2

(с. Обознивка, Елисаветград. п. Херс. г. Варіянтъ въ „Збирнычку украинськихъ писень“ Ол. Хведоровича, № 7).

9. Ой, горе тій чайци....

Adagio sostenuto.

Ой, го-ре тій чай-ци, ча-еч-ци — не-бо-зи,
що вы-ве — ла ча - е - ня - токъ пры бы-тій до-ро-зи...

1. Ой горе тій чайци,
Чаечци небози,
Що вывела чаенятокъ
Пры бытій дорози. } 2

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

2. Ой, ишлы чумакы,
Весело сьпивалы
И чаечку изигналы, — } 2
Чаенятъ забралы.

3. А чаечка въеться,
Объ дорогу бъеться,
Къ сырій земли прыпадае, — } 2
Чумакивъ благае:

4. — Ой, вы, чумаченькы!
Вы ще молоденьки!...
Вернить мойихъ чаенятокъ, — } 2
Воны ще маленьки.

5. — „Ой, чаечко наша!
Неправдонька ваша:
Поварылы чаенятокъ, — } 2
Добра була каша!“

6. — Бодай вы, чумакы,
Щастя не диждалы,
Що вы мойихъ дрибныхъ дитокъ } 2
Изъ гнизда забралы.

7. Бодай вы, чумакы,
На Динъ не сходылы,
Що вы мойихъ дрибныхъ дитокъ } 2
Въ каши поварылы.

(с. Обознивка, Елис. п. Херс. г. Варіянты: 1) *Лысенко:* „Збирныкъ“, III, 8. 2) *Хведоровычъ:* „Збирнычокъ“, 29; 3) перша сотня „Укр. писень“, 81);

II

Збур'ївка

10. Ой, горе тій чайци....

(варіянтъ).

Adagio.

Ой, го — ре тій чай — ци, — ча - еч - ци не — бо — зи, що вы - ве - ла ча — е — ня — та пры бы - тій до — ро - зи

1. Ой, горе тій чайци
Чаечци небози,
Що вывела чаенята
Пры бытій дорози.

2. Чумаченьки ишлы,
Чаечку зигналы,
Манюсенькихъ чаенятокъ
На обидъ забралы.

3. А чаечка въеться,
Объ дорогу бъеться,
Ажъ до долу прыпадае,
Чумакивъ благае:

4. — „Чумаченькы мои!
„Чумаченькы гожи!
„Ой, де-жъ мои чаенятка
„Пры бытій дорози?

5. „Чумаченькы мои!
„Вы люде прохожи:
„Вернить мини чаенятка,
„То й Богъ вамъ поможе!“

6. — Ой, чаечко наша!
Неправдонька ваша:
Дуже добра була зъ вашихъ
Чаенятокъ каша!

7. — „Щобъ вы, чумаченькы,
„У Крымъ не сходылы,
„Що вы мойихъ чаенятокъ
„Въ каши поварылы.

8. „Щобъ вамъ, чумаченькы,
„Волы похворилы,
„Що вы мойихъ чаенятокъ
„Зъ кашою пойилы.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

4. Нема роду пры мени, (2)
Якъ той каминь водяный:
5. Нема неньки, ни отця, — (2)
Тильки ридна сестрыця!...

(г. Звягель. Варіянтъ у першій сотни „Укр. писень", 22).

15. Соловейко*) маненькый....

(варіянтъ).

Moderato.

Со-ло-вей-ко ма—нень-кый, со-ло-вей-ко ма—нень-кый! въ те-бе го — посъ то-нень — кый.

lunga

1ª—3ª строфы, якъ и въ попередньому варіянти.

4. Я одбылась одъ роду, (2)
Якъ той каминь у воду!
5. Упавъ каминь та й лежыть.... (2)
На чужыни горе жыть:
6. Ни матинкы, ни отця, — (2)
Тильки одна сестрыця....
7. Тильки одна сестрыця, (2)
Та й та плаче — журыться!..

(с. Вышчый Булатець, Лубенського п., Полт. губ. Варіянтъ у *Гулака*.

*) Спивачка твердо каже „соловейко" и навить поправляйе, я скажешь „соловейку".

16. Де-бъ я, де-бъ я....

Adagio cantabile.

Де-бъ я, де-бъ я изъ до—са-донь-кы пи-шла? Де-бъ я, де-бъ я цей де—ньо-чокъ про ве-ла?

1. Де-бъ я, де-бъ я изъ досадонькы пишла?
Де-бъ я, де-бъ я цей деньочокъ провела?
2. Ой, пиду я до сусиды за шпономъ,
А въ сусиды мій мыленькый за столомъ....
3. А въ сусиды мій мыленькый за столомъ
Пье горилку крышталевымъ стаканомъ. ..

(г. Звягель. Дали слова забути. Варіянтъ зъ шыршымъ текстомъ у першій сотни „Укр. писень", 23).

Елисаветград

17. Щука-рыба въ мори....

Andante.

Щу-ка-ры—ба въ мо—ри гу—ля-е до—во — ли.... А й у-до-вынъ сынъ хо—ро-шый, та не-ма йо—му во—ли! А й у-до-вынъ сынъ хо-ро-шый, та не-ма йо му во—ли.

lunga

lunga
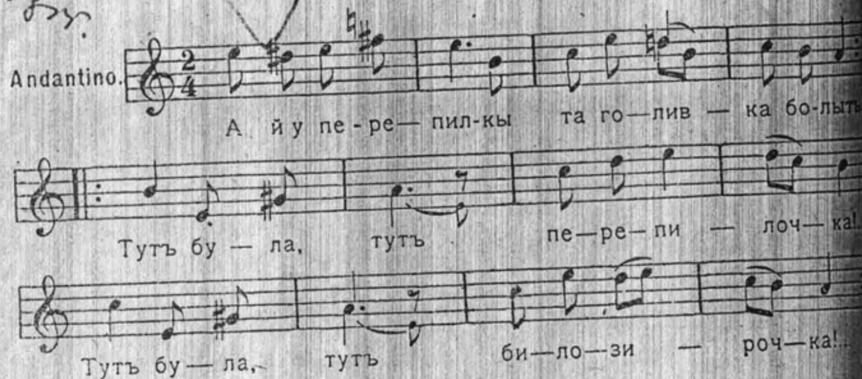
Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

7. — Ой, якъ, якъ
Нелюбого обниматы?
— Ой, такъ, такъ! (2)

8. — Ой, якъ, якъ
Нелюбого цилуваты?
— Ой такъ, такъ! (2)

(с. Обознивка, Елисаветгр. пов. Херсон. губ. Веснянка-танокъ: дивч... стають въ коло й, узявшысь за рукы, ходять то въ одынъ, то въ др... бикъ и спивають, а одна посередъ кола показуе, якъ що треба роб... „мыленькому“ й „нелюбови“).

19. А й у перепилкы....
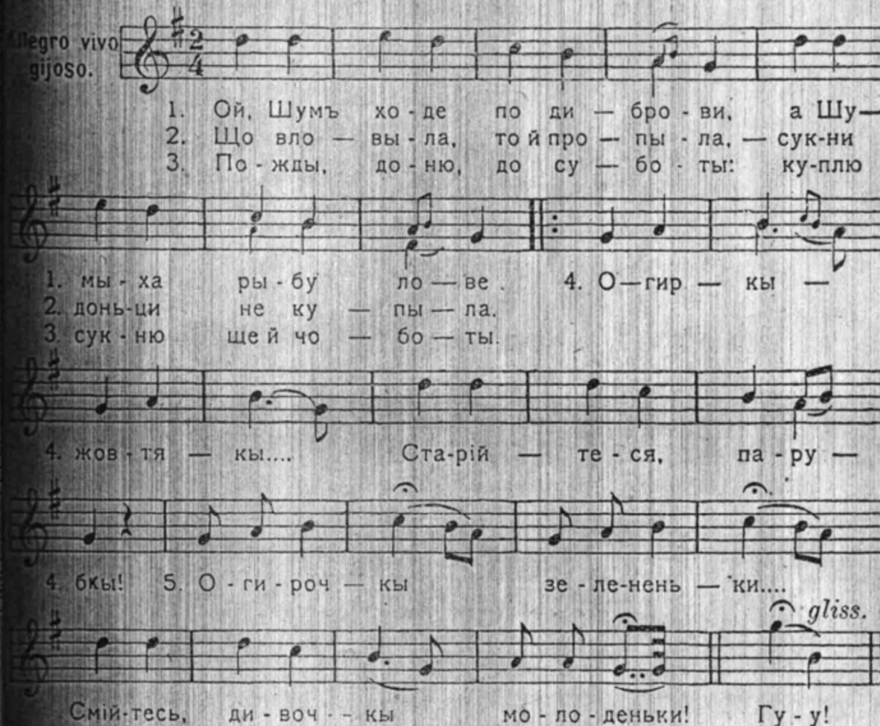

1. А й у перепилкы та голивка болыть.... (2)
Тутъ була, тутъ перепилочка!... } 2
Тутъ була, тутъ билоризочка! }
2. А й у перепилкы та очыци болять.... (2)
Тутъ була....
3. А й у перепилкы били ручкы болять.... (2)
Тутъ була...

4. А й у перепилкы били нижкы болять.... (2)
Тутъ була....

(с. Обознивка. Веснянка-танокъ. Дивчына въ коли показуе все, про що въ писни спиваеться).

Обозрівка

20. Ой, Шумъ ходе по диброви....

1. Ой, Шумъ ходе по диброви,
А Шумыха рыбу лове.
2. Що вловыла, то й пропыла, —
Сукни доньци не купыла*)....

*) Съпивають ще: „суци-доньци не вгодыла“.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

3. — Пожды, доню, до суботы:
Куплю сукню ще й чоботы!...
4. Огиркы
Жовтякы....
Старійтеся парубкы!
5. Огирочкы
Зелененьки....
Смійтесь, дивочкы
Молоденьки!...
Гу—у....

(с. Обознивка. Веснянка. Дивчата, сьпиваючы, „плетуть плетеныцю").

21. Ой, зацьвила червона калына....

1. Ой, зацьвила червона калына
Надъ крыныцею....
Горе жъ мини, моя ридна ненько, } 2
Жыть на сьвити за пъяныцею!...

2. Що пъяныця та й не кается:
Й день, и ничку пъе;
А якъ прыйде изъ шыньку додому, — } 2
Мене молодую бъе.

3. — Потыхесеньку, помалесеньку,
Моя нене, йды:
Спыть пъяныця въ рубленій комори, — } 2
Гляды жъ, його не розбуды!

4. У недиленьку рано-пораненьку
Моя матинка йде,
Пытаеться въ диточокъ маненькихъ: } 2
Чы пъяныця дома йе!
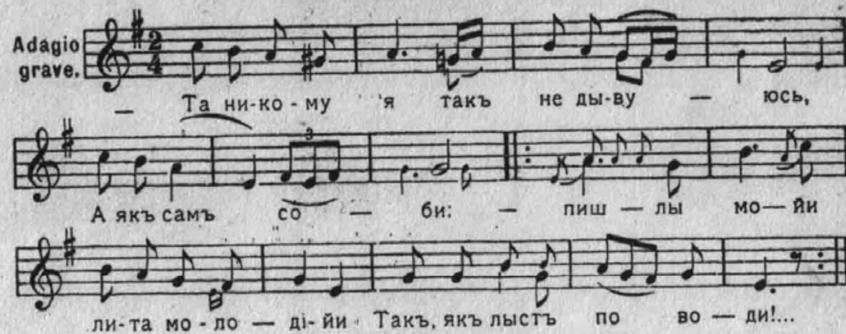
5. — „Нехай винъ спыть, та нехай же спыть, —
Бодай и не ставъ,
Щобъ твоейи биднойи головкы } 2
Бильше винъ не клопотавъ!"

6. Ой, не клены, моя матусенько,
Пъяныци мого:
Есть у мене диточкы дрибненьки, — } 2
Горе буде й безъ його!...

(г. Бобрынець, Херс. губ. Варіянтъ у *Лысенка:* „Збирныкъ", V, 7).

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

22. Про козака Швачку....

1. Та никому я такъ не дывуюсь,
А якъ самъ соби:
Пишлы мойи лита молодійи
Такъ, якъ лыстъ по води!.. } 2
. . . .
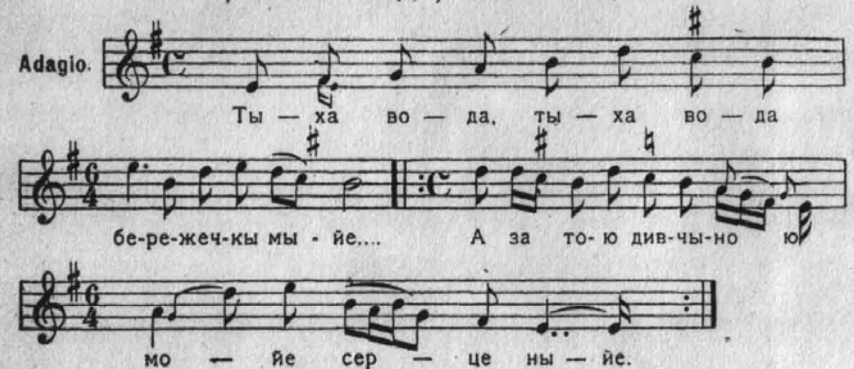
2. Ой, узялы Швачку, та й повезлы Швачку
Ажъ у Кыйивъ возамы....
Оглянувся назадъ на Вкрайину
Та й залывся сльозамы! } 2

3. Охъ, и леты жъ, галко, охъ! и леты, чорна,
Ажъ у Низъ до кошового!..
Нехай пыше лысты на билій бумази
Та дае мини висти. } 2

4. Ой, уже жъ галци, ой! уже жъ чорній
Та й на Низъ не литаты....
А вже козакови, а вже Швачци
На Вкрайини не буваты!... } 2

(г. Бобрынець. Мижъ першою й другою строфою, здается, пропущено килька строфъ: спивачъ не твердо памьятае текстъ письни).

23. Тыха вода, тыха вода....

1. Тыха вода, тыха вода бережечкы мыйе....
А за тою дивчыною мойе серце ные. (2)

2. А чы мени дала ззисты, чы въ горильцы спыты,
Що я тебе такъ узявся вирненько любыты? (2)

3. Одна гора высокая, а другая нызька....
Одна мыла далекая, а другая блызька. (2)

4. Що я цюю, блызенькую, людямъ подарую,
А до тійи далекойи та й самъ помандрую. (2)

5. У ціейи, блызенькойи, волы та коровы,
А въ тіейи, далекойи, тилькы чорни бровы. (2)

6. У ціейи, блызенькойи, рушныкъ на килочку,
А въ тіейи, багатойи, бровы на шнурочку. (2)

7. Багатая—губатая, та ще й къ тому пышна,
А вбогая—хорошая, якъ у саду вышня. (2)

8. Надъ мойимы воротамы чорна хмара встала,
А на мене молодую поговиръ та слава. (2)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

9. А я тую чорну хмару рукавомъ розмаю:
Перебула поговоры,—перебуду й славу!.. (2)

(г. Бобрынець, Херс. губ.).

24. Та якъ пойихавъ та мій мыленькый....

Allegro non tanto.

Та якъ по — йи - хавъ та мій мы-лень-кый *gliss*
та й у по — ле о — ра — ты, а я пи-шла,
мо — ло - да - я, ква - со - ли са — жа — ты.

1. Та якъ пойихавъ та мій мыленькый
Та й у поле ораты,
А я пишла, молодая,
Квасоли сажаты.

2. Та розсадыла та квасоленьку
Та по-пидъ горою....
Ой, зайду я й у шыньочокъ,—
Пъе мылый съ кумою.

3. —Та кума жъ моя, та люба моя!
Та не гарно ты робышъ,
Що ты мого чоловика
Изъ хазяйства зводышъ.

4. —„Та де ты, жинко, та тутъ взялася?
„Це не твое дило!
„Буду пыты я съ кумою
„Хочъ цилу недилю!...

5. „Та якъ що въ поли та й управылась,
„То иды (ты) додому,
„Й навары намъ вечеряты;
„Я прыйду съ кумою!..."

6. Та наварыла та вечеряты,
Та сила кинець столу....
Одчыню жъ я кватырочку,—
Иде мылый съ кумою.

7. —„Ой, здорова, та моя мыла!
„Та чы йе вже що йисты?
„То продмы мисце на лавоньци,
„Щобъ кумаси систы!"

8. —Та бодай же ты, та моя кумо,
Та того не диждала,
Щобъ я тоби въ свойій хати
Мисце продымала!...

(м. Ровне, Елисав. пов. Херс. губ.).

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

с. Перешори

25. Оре плужокъ по-пидъ лужокъ....

(варіянтъ).

Allegro vivo.

О—ре плу-жокъ по-пидъ лу-жокъ видъ ле-ду до
ле — ду.... Со — лод — кі — йи
гу-бы въ ку-мы, со — лод — ши видъ ме — ду!...

1. Оре плужокъ по-пидъ лужокъ
Видъ леду до леду
Солодкійи губы въ кумы
Солодши видъ меду!....

2. Пославъ мене мій мыленькый
Квасолю садыты,
А самъ пишовъ изъ кумою
До коршомкы пыты.

3. Розсадыла квасоленьку
Та й иду додому;
Захожу я до коршомкы, —
Пъе мылый зъ кумою!

4. —Кумцю моя, любко моя!
Що жъ бо це ты робышъ,
Що ты мого хазяйина
Изъ хазяйства зводышъ?

5. —„Жинко моя, любко моя!
„Иды ты додому
„Та навары вечеряты,—
„Я прыйду зъ кумою!"

6. Запалыла, наварыла,
Стала за стиною,
Ой, дывлюся у виконце, —
Иде мужъ зъ кумою.

7. —„Жинко моя, любко моя!
„Продуй въ хати мисце,
„А щобъ кума люба моя
Та мала де систы".

8. —Кумцю моя, любко моя!
Щобъ ты не диждала,
Щобъ я тоби въ свойимъ доми
Мисце продувала!

9. „Жинко моя, любко моя!
„Давай вечеряты,
„Стелы, стелы билу постиль,
„Сама иды зъ хаты!"

10. Постелыла билу постиль,
Сама выйшла зъ хаты.—
Хыльци-хыльци по-пидъ стиньци
Дала панамъ знаты:
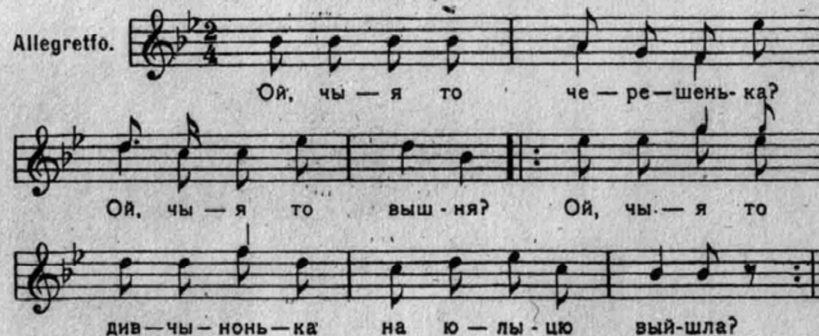
11. —Паны мойи, комысары!
Вчынить мою волю,
Та розведить мужа мого
Зъ ридною кумою

12. Паны мойи комысары
Волю учынылы,
Взялы мужа изъ кумою,
Въ кайданы*) забылы.

13. —„Жинко моя, любко моя!
„Що жъ бо це ты робышъ,
„Що ты свого мыленького
„У кайданахъ водышъ?“

(с. Перешоры, Анан. пов., Херс. губ.).

26. Ой, чыя то черешенька....

1. Ой, чыя то черешенька?
Ой, чыя то вышня?
Ой, чыя то дивчынонька } 2
На юлыцю выйшла?

*) Каже „кандалы“, „кандалахъ“.

2. Ковалева черешенька,
Ковалева й вышня,
Ковалева дивчынонька } 2
На юлыцю выйшла.

3. — Ой, якъ бы ты, дивчынонько,
Та була багата, —
Взявъ бы тебе за рученьку } 2
Та й повивъ до тата.

4. —„Ой, якъ бы я, козаченьку,
Та була багата, —
Наплювала бъ я на тебе, } 2
Ще й на твого тата!“

5. — По дорози жукъ, жукъ,
По дорози чорный....
Подывыся, дивчынонько, } 2
Якый я моторный?

6. Якый я моторный
И на кого вдався:
Якъ бы мала грошей скрыню, } 2
То бъ я женыхався.

7. —„Ой, якъ бы я, козаченьку,
Скрыню грошей мала,
То бъ такымы моторнымы } 2
Хату замитала“.
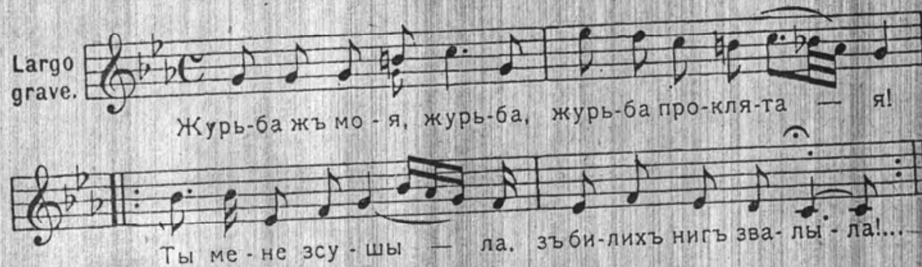
8. —Якъ ты мала, дивчынонько,
Хату замитаты, —
На базарь, на базарь — } 2
Хлякы продаваты.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

9. —„Якъ я пиду на базарь
Хляки продаваты,
Зголоднiешъ, вражый сыну, } 2
Прыйдешъ куповаты!“

(с. Перешоры, Анан. пов. Херс. губ. Варiянтъ у *Лысенка:* „Збирныкъ“ за-для гурту, 5-й десятокъ, 9).

27. Журьба жъ моя, журьба....

1. Журьба жъ моя, журьба,
Журьба проклятая!
Ты мене зсушыла, } 2
Зъ билихъ нигъ звалыла!..

2. А я тiйи журьби
Та й не пиддаюся,
Пиду до корчомкы, } 2
Горилкы напъюся.

3. Ой, що-сь мени, браття,
Горилка не пъеться:
Кругъ мого серденька } 2
Мовъ гадына въеться.
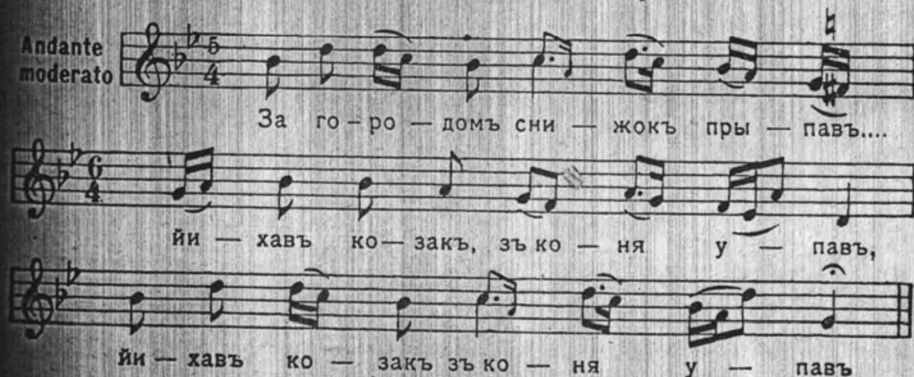
4. Нене жъ моя, нене!
Та сядь биля мене,
Та вложы ручыну } 2
Та й за пазушыну,

5. Та выймы гадыну,
Та люту гадыну,
Що мене зсушыла, } 2
Зъ билихъ нигъ звалыла.

(с. Перешоры. Варiянтъ у *Лысенка:* VI, 25, у першiй сотни „Украинськ. писень“, № 34).

с. Перешори

28. За городомъ снижокъ прыпавъ....

1. За гордомъ снижокъ прыпавъ...
Йихавъ козакъ зъ коня упавъ. (2)

2. Накрывъ лычко кытайкою,
Били ручкы нагайкою... (2)

3. — Бижы, коню, дибровою,
Бытымъ шляхомъ-дорогою. (2)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

4. Якъ прыбижышъ на батькивъ двиръ,
Вдарь копытомъ на ввесь подвиръ! (2)
5. Батько почувъ — слугы выславъ,
Маты вчула — сама выйшла. (2)
6. — „Ой, ты, коню вороненькый!
Де жъ мій сынокъ молоденькый? (2)
7. — Ой, цыть, маты, не журыся,
Бо вже твій сынъ оженывся, (2)
8. Узявъ соби паняночку —
Въ чыстимъ поли земляночку. (2)
9. Въ нейи платтяя ажъ до земли,
Сама смутна-невесела.... (2)

(с. Перешоры, Варіянтъ у *Лысенка:* „Збирныкъ", IV, 10).

29. Ой, зъ-за горы снижокъ летыть....

(варіянтъ).

Andante.

Ой, зъ-за го — ры сни — жокъ ле — тыть,
а въ до — лы — ни ко — закъ ле — жыть,
а въ до — лы — ни ко — закъ ле — жыть,

1. Ой, зъ-за горы снижокъ летыть,
А въ долыни козакъ лежыть, (2)

2. На купыни головою,
Прыкрывъ очи муравою, (2)
3. А ниженькы кытайкою,
А рученькы нагайкою . . (2)
4. А въ головкахъ коныкъ скаче,
А въ ниженькахъ воронъ кряче. (2)
5. — Де-сь ты, коню, горе знаешъ,
Що ты мене не кыдаешъ! (2)
6. Не скачъ, коню, надо мною,
Надъ моею головою! (2)
7. Не скачъ, коню, надо мною,
Не бый земли пидъ собою: (2)
8. Бижы, коню, дорогою,
Дорогою далекою, (2)
9. Та прыбижышъ пидъ батькивъ двиръ,
Та вдарышся объ частокилъ
Копытамы объ частокилъ.
10. Ой, тамъ выйде стара жона....
То не жона - маты моя! (2)
11. Вона тебе розгнуздае,
Вона тебе роспытае: (2)
12. — „Ой, коню мій вороненькый!
„Ой, де жъ мій сынъ молоденькый? (2)
13. „Чы ты його въ війську убывъ?
„Чы ты його въ мори втопывъ?" (2)
14. — Ой, я жъ його въ війську не вбывъ,
Його въ мори я не топывъ.... (2)

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

15. Вижы, маты, въ сине море,
Та визьмы, маты, писку жменю, (2)

16. Визьмы, маты, писку жменю,
Та посій, маты, на камени: (2)

17. Та дощикъ пиде, писокъ зійде, —
Тоди твій сынъ зъ походу прыйде. (2)

18. Нема дощу, нема сходу, —
Нема сыночка зъ походу! (2)

19. Нема дощу, нема цьвиту, —
Пишовъ мій сынъ по всимъ свиту! (2)

(г. Бобрынець, Херс. губ.).

30. Ой, на гори вогонь горыть....

(варіянтъ).

Andantino.

Ой, на го — ри во — гонь го — рыть,

lunga

Ой, на го — ри во — гонь го — рыть,

пидъ го — ро — ю ко — закъ ле — жыть.

1. Ой, на гори вогонь горыть, (2)
Пидъ горою козакъ лежыть,

2. Порубаный, постреляный (2)
Кытайкою покрываный,

II сотня

3. Накрывъ очи осокою, (2)
А ниженькы кытайкою,

4. А въ головахъ воронъ кряче, (2)
А въ ниженькахъ конык плаче.

5. — „Ой, коню мій вороненькый, (2)
„Товарышу мій вирненькый!

6. „Не плачъ, коню, надо мною, (2)
„Не бый земли, пидъ собою:

7. „Вижы, коню, дорогою, (2)
„Степовою шырокою,

8. „Щобъ татары не впіймалы, (2)
„Сиделечка не здіймалы,

9. „Сиделечка золотого (2)
„Съ тебе, коня вороного.

10. „Якъ прыбижышъ пидъ ворота, — (2)
„Стукны, грюкны коло плота;

11. „Якъ прыбижышъ ты въ батькивъ двиръ, — (2)
„Заржы, коню, на ввесь подвиръ!

12. „Выйде сестра — розгнуздае, (2)
„Выйде маты — роспытае:

13. — Ой, коню мій, вороненькый! (2)
А де жъ мій сынъ молоденькый?

14. — „Не плачъ, маты, не журыся: (2)
„Та вже жъ твій сынъ оженывся,

15. „Узявъ соби паняночку, — (2)
„Въ чыстимъ поли земляночку“.
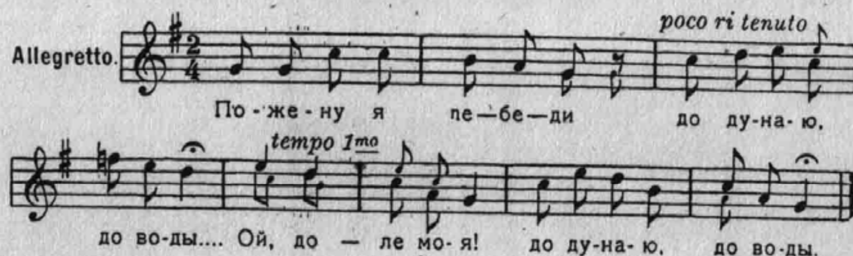
(г. Елисаветградъ, с. Обознивка, Херс. губ.).

4. Потеравъ я коныка
Ще й сиделечко
Черезъ тебе, дивчыно,
Мое сердечко!

5. Потеравъ я коныка
Ще й нагаечку
Черезъ тебе, дивчыно,
Моя галочко!

(с. Королывка.).

41. Пожену я лебеди....

1. Пожену я лебеди
До Дунаю, до воды....
Ой, доле моя!
До Дунаю, до воды.

2. Ой, вже мойи лебеди
Та й наплавалыся...
Ой, доле моя!
Та й наплавалыся.

3. Ой вже мойи кари очи
Та й наплакалыся....
Ой, доле моя!
Та й наплакалыся.

4. Горе жъ тому лебедьови,
Проты воды плывучы....
Ой, доле моя!
Проты воды плывучы.

5. Горе мини молодій,
Свекоркови годючы....
Ой, доле моя!
Свекоркови годючы.

6. Я свекрови догожу,—
Билу постиль постелю....
Ой, доле моя!
Билу постиль постелю.

7. Я свекруси догожу,—
Голивонькы догляжу....
Ой, доле моя!
Голивонькы догляжу.
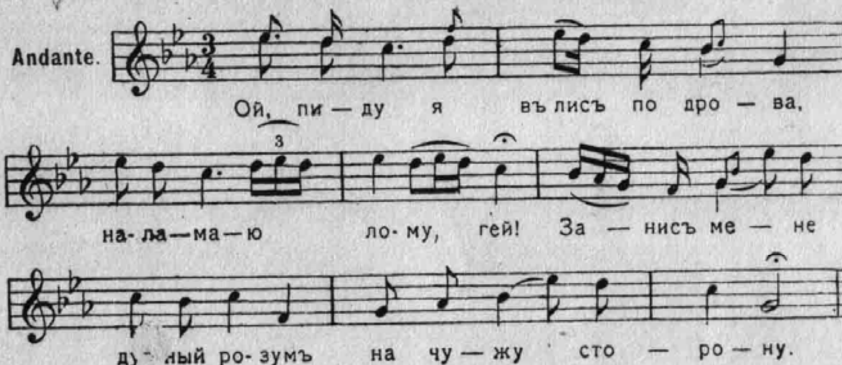
8. Диверкови догожу,—
Шовкомъ комиръ вышыю...
Ой, доле моя!
Шовкомъ комиръ вышыю.

9. Я зовыци догожу,—
Русу косу завъяжу....
Ой, доле моя!
Русу косу завъяжу.

(с. Королывка. Веснянка).

с. Королівка Савицького

42. Ой, пиду я въ лисъ по дрова....

1. Ой, пиду я въ лисъ по дрова
Наламаю лому, гей!...
Занисъ мене дурный розумъ
На чужу сторону!

2. А у чужій сторононьци
Ни отця, ни ненькы, гей!....

Тилькы въ саду вышневому
Кують соловейкы.

3. Болыть, болыть головонька,—
Ничымъ завъязаты, гей!...
Ой, далеко до родоньку,—
Никымъ наказаты.

4. Завъяжу я головоньку
Шовковымъ платочкомъ, гей! ..
Перекажу до родоньку
Сывымъ соколочкомъ.

5. А шовкова хустыночка
Головкы не звъяже, гей!...
А той сывый соколонько
Правдонькы не скаже.

6. Ой, вырву я зъ рожи квитку
Та пущу на воду, гей!....
— Ой, поплывы, зъ рожи квитко,
Та до мого роду!

7. Плывла, плывла зъ рожи квитка
Та стала топыться, гей!...
Выйшла маты воды браты
Та й стала журыться;

8. —,,Ой, чого ты, зъ рожи квитко,
,,На води зивъяла, гей!...
,,Мабуть де-сь-то моя доня
,,Недужа лежала!"

9. —Не лежала я, матусю,
Ни дня, ни часочка, гей!

А попала въ лыху симъю,—
Немыта й сорочка!

10. Не лежала я, матусю,
Ни йиднойи дныны, гей!...
А попала въ лыхи рукы
Невирній дружыны.

(с. Короливка).

43. Ой, вырву я зъ рожи квитку....

(варіянтъ).

Andante cantabile.

Ой, выр — ву я зъ ро- жи квит — ку -
та й пу - стю на во — ду.... „плы - вы, плы — вы,
зъ ро-жи квит — ко, ажъ до мо — го ро — ду!"

1. Ой, вырву я зъ рожи квитку
Та й пустю на воду....
—,,Плывы, плывы, зъ рожи квитко,
,,Ажъ до мого роду!"

2. Плыла, плыла зъ рожи квитка
Та й зупынылася....
Выйшла маты воды браты
Та й зажурылася.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

3. Де-сь ты, моя люба доню,
Въ недузи лежала,
Колы твоя зъ рожи квитка
На води зивъяла?

4. —,,Не лежала жъ, моя ненько,
,,Ни дня, ни годыны, —
,,Звъялылася, помарнила
,,Видъ невирнойи дружыны:

5. ,,Нема жъ мени видрадосты
,,Видъ отця, видъ маткы, —
,,Сушать мене, моя ненько,
,,Мойи недостаткы!“

(х. Громуха, Елисав. пов., Херс. губ.).

44. Ягилъ-ягилочка....

(веснянка).

Andantino.

Я-гилъ — Я — ги — лоч—ка Я — ги —
ло — ва доч-ка у — ста—ла ра — не —
сень-ко, у — мы — лась би — ле — сень-ко....

1. Ягилъ-ягилочка
Ягилова дочка
Устала ранесенько
Умылась билесенько,

2. Голивку прычесала,
Панчишкы пидвъязала,
Визьмуся по-пидъ бокы,
Покажу свойи скокы

3. Пиду до Дунаю,
Де дивкы гуляють.
Выберу соби дивку
Якъ калынову квитку.

(с. Королывка. Дивчата стають въ коло, взявшы одна одну за рукы. Одна дивчына посередъ кола показуе все, про що въ письни съпивають. Варіянтъ у першій сотни, № 10).

45. Туманъ яромъ....

с. Голо Пристани Днипровского пов. Тавр. губ.

(некрутська).

Adagio.

Ту-манъ я — ромъ, ту—манъ я-ромъ, а мо-розъ
до — лы — но — ю.... Тамъ зо-стрив-ся
ко — за-чень-ко зъ мо-ло-до-ю див — чы — но — ю

1. Туманъ яромъ, туманъ яромъ,
А морозъ долыною....
Тамъ зострився козаченько
Зъ молодою дивчыною.

Близкий вар. у Лисенка, V, 18

2. —Ой, здорова, чорноброва,
Ой, здорова, здорова!
Скажы мени, чорноброва,
А куды (цей) шляхъ-дорога?

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського
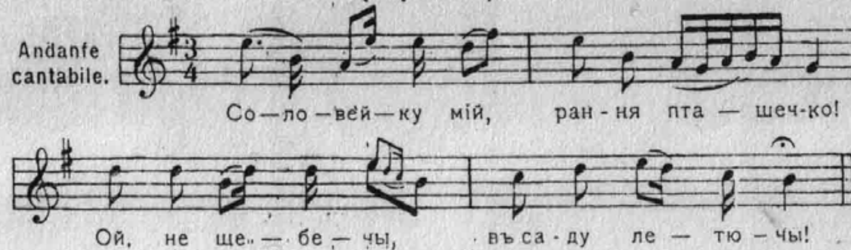
11. „Якъ прийде до насъ
„Ще й суботонька,—
„Повезу тебе
„Ажъ до родоньку;

12. „Якъ прийде свята
„Ще й недиленька,
„Повезу тебе
„До родыноньки“.

(с. Збуръивка, Днчпр. пов. Таврич. губ. Варіянтъ у *Лысенка*, VI, 7).

47. Соловейку мій....

(варіянтъ).

1. Соловейку мій, рання пташечко!
Ой, не щебечы, въ саду летючы!

2. Ой, не щебечы, въ саду летючы,
Ой, не обтрясы ранньойи росы:

3. Нехай обтрясе матинка моя,
До мене йдучы, одвидаючы.

4. Чоловиче мій, дружыно моя!
Завизъ ты мене, де роду нема:

5. Ой, ни съ кымъ диты поговорыты
И свою тугу та й розважыты.

6. —„Ой, жинко моя, дружыно моя! *)
„Есть же у тебе ридная кума:

*) Спивають ще: „Ой, жинко моя, голубко моя!“

7. „Пиды до кумы та й поговоры
„Тугу та печаль зъ серця розжены“ *)

8. —Нехай сказыться ридпая кума,
Щобъ я до нейи въ гости ходыла:

9. Ще жъ я у нейи й разу не була,
А вона мене вже осудыла,

10. Що сяка-така,—не хоче робыть
До хаты прыйшла,—лягла та й лежыть!
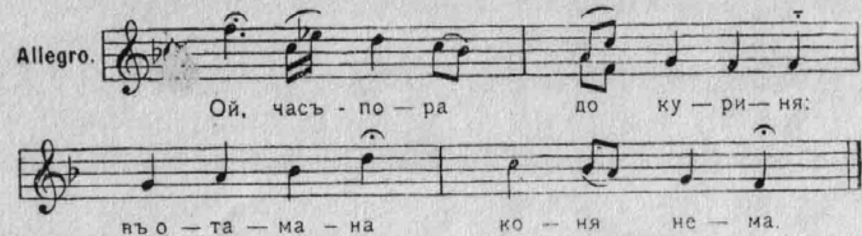
11. —„Ой, жинко моя, голубко моя!
„Пидожды ище до недиленькы....

12. „Пидожды, жинко, до недиленькы,—
„Повезу тебе до родыноньки.

13. „Пидожды, жинко, хочъ до пъятинкы,—
„Повезу тебе вже до матинкы!“

(с. Короливка).

48. Ой, часъ-пора до куриня....

1. Ой, часъ-пора до куриня:
Въ отамана коня нема.

*) Съпивають и такъ: „И свою тугу зъ серця прожены!“

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

2. Скыньмось, братци, по таляру, —
Купымъ коня отаману!

3. Скыньмось, братци, по другому, —
Купымъ коня й усю зброю!

(г. Елисаветградъ, Херс. губ.).

49. Ой, Боже, Боже! Колы той вечиръ буде....

Adagio cantabile

Ой, Бо-же, Бо-же! — ко-лы той ве - чиръ бу — де,
ко—лы про ме — не на — го—во-рять - ся лю—де?

1. Ой, Боже, Боже!
Колы той вечиръ буде,
Колы про мене
Наговоряться люде?

2. Почнуть говорыть,
Ще якъ стане сьвитаты,
А перестануть,
Якъ полягають спаты.

3. Говорять стари,
Говорять ще й малійи,
Та ще й до того
Вориженькы лыхійи.

4. Сама не знаю,
Якъ вориженькамъ годыты:
Чы у билому,
Чы у чорному ходыты?

5. Выйду въ чорному,
То скажуть: ледащыця!
Выйду въ билому,
То скажуть: чепурыться!

6. Выйду въ билому,
То скажуть: чепурыться!
Сама не знаю,
Якъ до йихъ прымырыться?

II сотня

7. А ище й къ тому
Та неридная маты:
Та й не разъ лягла,
Не вечерявшы, спаты.

8. Не вечеряла, —
Не буду й обидаты:
Колы бъ пустылы,
Родыну одвидаты!

9. Берегамы йду, —
Берегы вгынаються,
А селомъ иду, —
Ворогы втишаються!

(г. Звягель, Волын. губ. Варіянтъ у першій сотни „Укр. писень", 75).

50. Ой, у поли тры дорижкы ризно....

Allegro.

Ой, у по — ли тры до
риж-кы риз—но.... Хо — дыть ко — закъ
до ди — чы — ны пиз — но....

1. Ой у поли тры дорижкы ризно....
Ходыть козакъ до дивчыны пизно.

2. —Ой, не ходы, козаче, до мене:
Буде слава на тебе й на мене,

3. Ще й на твого коня вороного,
Ще й на тебе, парня молодого!

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

4. —„Ой, я славы, славы не боюся:
„Зъ кымъ люблюся, — не наговорюся....

5. „Зъ кымъ люблюся, — не наговорюся,
„Зъ кымъ кохаюсь, — не нарозмовляюсь!“

(с. Петроостровъ, Елисав. п., Херс. г. Варіянтъ у *Лысенка*, V, 29—II).

51. Ой, и пъе козакъ, пъе....

Andante tristamente

Ой, и пъе ко — закъ, пъе, бо въ ко-за-ка
гро — ши йе. Гей, за нымъ за нымъ нень — ка ста-
рень — ка дриб — ни сльо — зы лле.

1. Ой, и пъе козакъ, пъе,
Бо въ козака гроши йе...
Гей, за нымъ, за нымъ
Ненька старенька } 2
Дрибни сльозы лле:

2. —Охъ, и сыну ты мій,
Ты дытыно моя!
Гей, не пый, не пый
Тыйи горилочкы, } 2
Бо зведе зъ ума!

3. —„Ой, ты, ненько моя,
„Ты старенька моя!
„Гей буду пыты
„Тую горилочку, } 2
„Бо то доля моя:

4. „Якъ горилкы я напъюсь,
„То й ума наберусь!
„Гей, зъ невирною
„Та й зъ дружыною } 2
„Жыты я боюсь!“

5. Ой, у поли верба,
Пидъ вербою вода....
Гей, тамъ дивчына
Водыченьку брала, } 2
Сама молода.

6. Ой, козакъ до воды,
А дивчына одъ воды:
— „Гей, постій, постій,
„Серденько дивчыно! } 2
„Дай коню воды!“

7. —Ой, рада бъ я пидождать,
Та ниженькы не стоять:
Гей, зимна роса,
А дивчына боса, — } 2
Ниженькы щемлять!

8. — „Ой, скыну я опанчу,
„Та ниженькы обверчу....
„Гей, ой, дай, Боже,
„Недили диждаты, — } 2
„Черевычкы куплю!“

9. —Не купуй ты мени,
А купы ты соби:
Гей, есть у мене
Отець, ридна маты, } 2
То й куплять мени!

(с. Обознивка, Елисав. пов. Херс. губ. Варіянты у *Лысенка*, II дес., 7 и у *Хведоровыча*, 25).

Обознівка

52. Ой, сяду я край виконця....

Allegro non troppo.

Ой, ся ду я край ви — конь — ця
вы- гля - да - ты чор - но - мор — ця, гей! Чор- но - мо-рець,
ма-ты, йи — де, — гей! ще й се-ме- ро ко - ней ве — де....

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Ой, сяду я край виконьця
Выглядаты чорноморця, гей!
Чорноморець, маты, йиде, (гей!)
Ще й семеро коней веде....

2. Чорноморець не самъ йиде
Ще й семеро коней веде, гей!
На восьмому вороному (гей),
Самъ въ жупани голубому....

3. На восьмому вороному,
Самъ въ жупани голубому, гей!
Я жъ думала, що додому (гей!),—
Винъ пойихавъ до Дунаю....
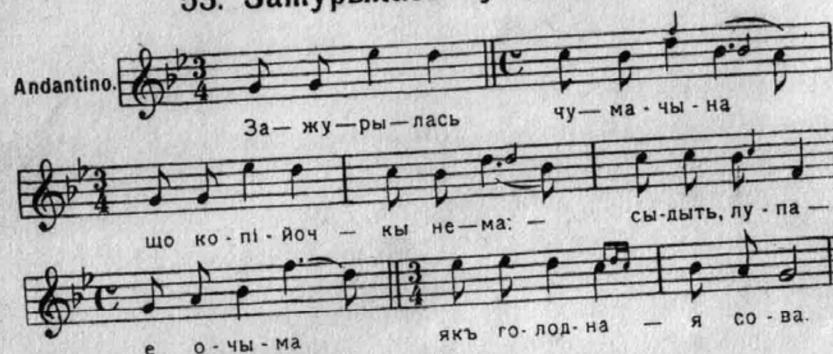
4. Винъ пойихавъ до Дунаю,
Ставъ коныкивъ напуваты, гей!
Стала вода прыбуваты (гей), —
Чорноморець потопаты....

5. Чорноморець потопае
Та на мылую гукае, гей!
—„Рятуй, рятуй, моя мыла (гей!),
„Колы вирно любыла!"

6. —Ой, рада бъ я рятуваты,
Та не вмію я плываты, гей!
Якъ бы човенъ та веселце (гей),
Рятувала бъ, мое серце!

(с. Обознивка, г. Елисаветградъ, Херс. губ.).

53. Зажурылась чумачына....

1. Зажурылась чумачына,
Що копійочкы нема:
Сыдыть лупае очыма,
Якъ голодная сова:

2. —Що въ Одесси та въ Херсони
За тры рокы заробывъ,
Те въ Полтави на базари
За два ярмаркы пропывъ:

3. Пывъ горилку и налывку,
И выно стаканомъ пывъ,—
На ост[illegible]ьци жъ довелося,
Що й въ полыціи сыдывъ*).

(с. Обознивка, Елисав. пов. Херс. губ.):

*) Сю строфу сьпивають ще й такъ:
„Ой, пывъ медъ я и горилку,
„Ще й музыкы я водывъ,—
„На останьци жъ довелося,
„Що й въ полыціи сыдывъ".

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

54. Якъ бы не мы та не вы....

Allegretto.

1. Якъ бы не мы та не вы,
То бъ мы тута не булы,
То бъ мы тута не булы
Й горилочкы не пылы.

2. Зійдимося, родыно,
Щобъ намъ жыто родыло,
И жытечко, и овесъ,
Щобъ зибрався ридъ увесь.

(г. Елисаветградъ. Варіянтъ у першій сотни, № 3).

55. Кордышивськый ставъ....

Allegretto.

1. Кордышивськый ставъ,
Степанивськый ставъ
Та й докупы злывся. (2)

2. Ой, тамъ Иванъ
Та зъ Яковомъ
За Марію бывся. (2)

II сотня

3. — Не быйтеся,
Не лайтеся, —
Я васъ обохъ люблю: (2)

4. Я Якову
Ручку подамъ, —
Иванова буду! (2)

(с. Кордышивка, Брацлавського пов. Подольскойи губ.).

56. Ой, ты, дубе кучерявый!...

(варіянтъ).

Andante cantabile.

1. Ой, ты, дубе кучерявый!
Лыстъ на тоби рясный....
Ты, козаче молоденькый,
Словами прекрасный!

2. Слова твойи ласкавійи,
А чортова думка:
Покы тебе не любыла, —
Гула, якъ голубка.

3. Гула, гула голубонька,
Полетила въ поле,

Сила соби на роздолли:
Горе жъ мени, горе!

4. Сила соби на роздолли,
Горе жъ мени, горе:
Утопыла головоньку
У сынее море!

5. А вже мени зъ того моря
Лыбонь не вертаться:
Зъ кымъ любылась—розлучылась,—
Треба забуваться!

6. Найшла соби кубелечко,
Де вутка несеться:
Ой, чую жъ я черезъ люде,—
Вражый сынъ сміеться.

7. Хочъ ты смійся, хочъ не смійся,—
За смихъ тоби буде:
Симъ рикъ трясця трусытыме,
А смерти не буде!

(г. Звягель, Волынськойи губ. Варіянтъ у *Лысенка:* V. 32).

57. Ой, ты, дубе кучерявый!...

(варіянтъ).

Andante cantabile. *lunga*

Ой, ты, ду-бе ку — че — ря-вый! Лыстъ на то -би
ряс —ный.... Ты, ко—за —че мо — ло — день-кый

lunga

сло — ва — мы пре—кра — сный!

1. Ой, ты, дубе кучерявый!
Лыстъ на тоби рясный....
Ты, козаче молоденькый,
Словамы прекрасный?

2. Слова твойи ласкавійи,
А чортова думка:
Покы я тебе не знала,—
Гула, якъ голубка.

3. Гула, гула голубонька,
Полетила въ поле,
А летючы говорыла:
Горе жъ мени, горе!
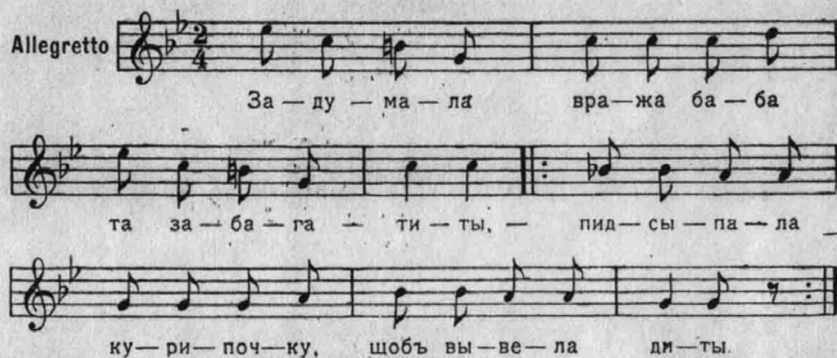
4. А летючы говорыла:
Горе жъ мени, горе!...
Утопыла головоньку
У безодне море....

(с. Обознивка, Елис. п. Херс. губ. У другій половыни голоса тонкымы рысамы надруковано варіянтъ зъ г. Прылукъ, Полтавськойи губ. Въ симъ варіянти йе ще дви fermata: въ тактахъ першимъ и въ четвертимъ на послиднихъ нотахъ).

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

65. Задумала вража баба...

(варіантъ).
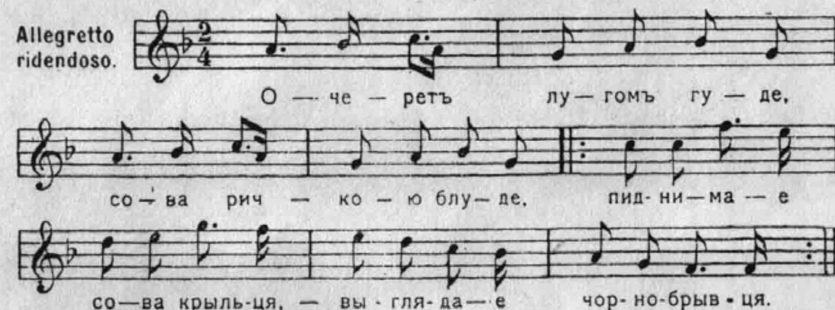

1. Задумала вража баба та забагатиты, —
Пидсыпала курипочку, щобъ вывела диты. (2)
2. Ой, вывела курипочка симдесятъ ще й трое....
Баба рада, дидъ веселый, — весели обое! (2)
3. Ой, пойихавъ дидусенько у поле ораты
Й звеливъ баби курипъятокъ пасты выганяты. (2)
4. Ой, ще не свитъ, ой, ще не свитъ, ой, ще не сьвитае,
А вже баба курипочку зъ хаты выганяе. (2)
5. Одно дверьмы прычынила, друге ростоптала,
А на трете спиткнулася, на четверте впала. (2)
6. Ой, прыйихавъ дидусенько изъ поля додому
Й пытаеться: „бабусенько! чы все гараздъ дома?" (2)
7. — Усе гараздъ, усе гараздъ! бабуся сказала,
Тилькы трое чы четверо курипъятъ пропало: (2)
8. Одно дверьмы прычынила, двое ростоптала
На четверте спиткнулася, а на пъяте впала!...

9. Ой, якъ выйнявъ дидусенько изъ воза прытыку,—
Побывъ баби, понивычывъ и голову, й пыку.... (2)
10. — Бодай тоби, старый диду, голова облизла!...
Побывъ мене, понивычывъ, що й зъ печи не злизла!... (2)

(с. Обознивка, Елисав. пов., Херс. губ.).

66. Очеретъ лугомъ гуде....

1. Очеретъ лугомъ гуде,
Сова ричкою блуде,
Пиднимае сова крыльця, — } 2
Выглядае чорнобрывця.

2. Чорнобрывець иде,
На добрыдень дае:
— „Ой, здорова, чорноброва! } 2
„Чы ты любышъ мене?"

3. „Чы я, маты, не дорисъ,
„Чы я, маты, перерисъ,
„Чы не рублена хата, } 2
„Що не люблять дивчата!"

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

4. — Ой, ты, сыну, не дорисъ,
И ты, сыну, перерисъ,
Въ тебе й рублена хата, — } 2
Та не люблять дивчата:

5. Бо ты тонкый та высокый
И горбатый, крывобокый,
Ще й безъ верхньойи губы, — } 2
Якъ цилуешъ, выдно й зубы.

6. Въ тебе станъ, якъ у бабы,
Рукы й ногы, якъ у рака,
Очи сири, якъ у жабы, } 2
А самъ рудый, якъ собака.

(г. Бериславъ, Херс. губ.).

67. Ой, мій чоловикъ та й не пъяныця....

Allegretto.

Ой мій чо-ло-викъ та й не пъя — ны-ця
про — пывъ шта — ны та й не хва — лыть-ся.

1. Ой, мій чоловикъ та й не пъяныця:
Пропывъ штаны та й не хвалыться. (2)

2. Посылае мене штанивъ шукаты:
„Якъ не найдешъ штанивъ, не йды до хаты!" (2)

3. — Грайте, музыкы, одъ хаты до хаты:
Найшла штаны чоловику, — пиду танцюваты!.. (2)

(с. Збуръивка, Днипр. п. Тавр. губ.).

II сотня

68. Та спасыби, Боже, та за даръ Божый....

(варіантъ).

Allegro.

Та спа-сы-би. Бо-же, та за даръ Бо-жый,
що й у ме — не чо — ло — викъ го — жый:
го — жый, го — жый, не пъя — ны — ця. —
за — гу-бывъ — шта — ны та ще й хва лыть — ся:

1. Та спасыби, Боже, та за даръ Божый,
Що й у мене чоловикъ гожый:
Гожый, гожый, не пъяныця, —
Загубывъ штаны та ще й хвалыться:

2. — „Ой, якъ прыйду та додомоньку:
„Змыю жинци та головоньку:
„Иды, жинко, штанивъ шукаты!...
„Якъ не найдешъ штанивъ, — то не йды до хаты!"

3. Ой, пишла я селомъ-вулыцею:
Лежать штаны за околыцею!...
Грайте, музыкы, одъ хаты до хаты:
Найшла штаны, — буду танцюваты!...

(с. Обознивка, Ахтова, Елисав. п. Херс. губ.).

11. Не жаль мени шытихъ квитокъ, (2)
А жаль мени мойихъ литокъ:
12. Шыти квиты та й нашъються — (2)
Лита жъ мойи не вернуться!
(с. Кононивка).

72. Ланомъ, ланомъ пшеныченька яромъ....

(варіянтъ).

Largo.

Ла - номъ, ла - номъ пше - ны - чень - ка я - ромъ,
въ до-лы-ни о-весъ... Въ до-лы-ни о-весъ... Не по прав - ди,
мо — ло - дый ко — за — че, зо мно - ю жы-вешъ.

1. Ланомъ, ланомъ, пшеныченька яромъ
Въ долыни овесъ... (2)
Не по правди, молодый козаче,
Зо мною жывешъ!...
2. Зо мною жывешъ,
А якъ прыйде вечиръ-вечерочокъ.
До другойи йдешъ.
3. До другойи йдешъ,
А до мени, молодойи дивчыны,
Голосъ подаешъ:

II сотня

4. — Посады мени, молода дивчыно,
Край воритъ вербу: (2)
Куды йтымо, куды йихатымо, —
До тебе зайду!...
5. — Я й садыла, я вже й полывала, —
Не прыймаеться!... (2)
Брешешъ, брешешъ, молодый козаче:
Ты цураешся!...

(с. Рыбци, Полтав. пов. Полтав. губ. Писня спиваеться звычайно одъ знака 𝔖,—4 й 5 строфы зъ початку мельодійи. Варіянтъ у першій сотни „Укр. писень", 9).

73. Ой, на гори зелене жыто....

(варіянтъ).

Moderato.

— Ой, на го - ри зе - ле - не жы - го
въ до-лы — ни о — весъ.... не по
прав ди, мо-ло-дый — ко — за — че, зо мно -
ю жы — вешъ. не по прав — ди
мо-ло-дый ко — за — че зо мно — ю жы—вешъ.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

1. Ой, на гори зелене жыто,
Въ долыни овесъ....
Не по правди, молодый козаче, } 2
Зо мною жывешъ!

2. Не по правди, молодый козаче,
Зо мною жывешъ,
Бо якъ прыйде темненькая ничка } 2
До другойи йдешъ.

3. Ой, якъ прыйде темненькая ничка,
До другойи йдешъ,
Тилькы мини стыха-помаленьку } 2
Голосъ подаешъ.

4. — „Ой, пересады, молода дивчыно,
„Черешнямы двиръ
„Щобъ не заходывъ, якъ вечиръ прыходе, } 2
„Голосочокъ мій.

5. „Ой, перестелы, молода дивчыно,
„Кылымамы двиръ;
„Щобъ не скалявъ новихъ чобиточокъ, } 2
„Золотыхъ пидкпвъ!“

6. Вже я садыла, вже й полывала, —
Не прыймаються...
Любовъ наша та и дорогая } 2
Розлучается.

7. — „Ой, перестелы, молода дивчыно,
„Чорнымъ сукномъ двиръ,
„Щобъ не скалявъ новихъ чобиточокъ, } 2
„Золотихъ пидкивъ“.

II сотня
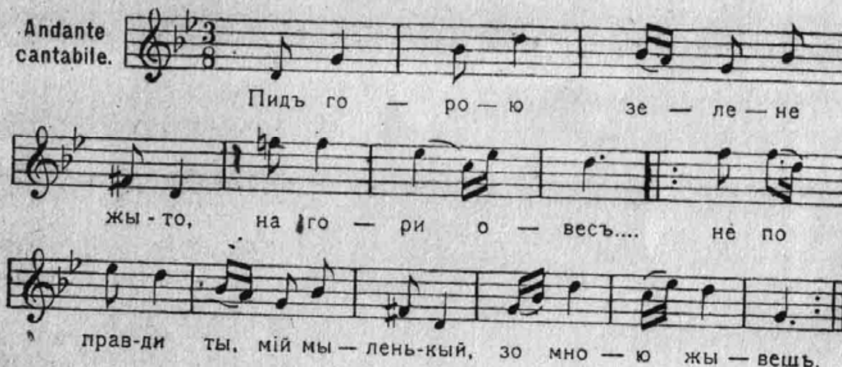
8. — Ой, бодай же ты, превражый сыну,
Того не диждавъ,
Щобъ ты тее чорнее сукно } 2
Ногамы топтавъ.

(с. Збурьйивка, Днипр. п. Тавр. губ.).

м. Берислав Херсонськ. губ.

74. Пидъ горою зелене жыто....

(варіянтъ)

1. Пидъ горою зелене жыто,
На гори овесъ....
Не по правди ты, мій мыленькый, } 2
Зо мною жывешъ.
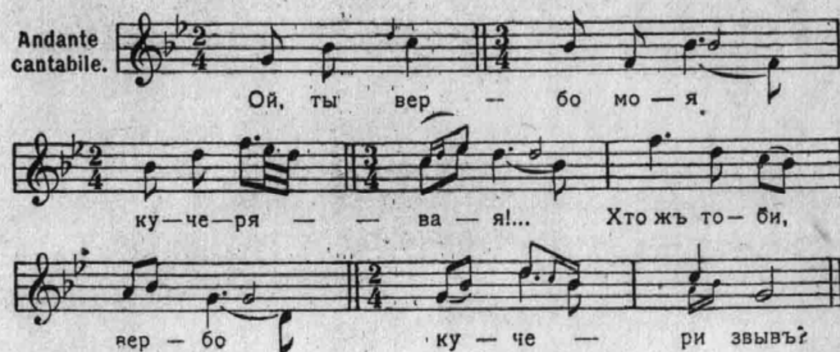
2. Не по правди ты, мій мыленькый,
Зо мною жывешъ,
Бо, якъ прыйде темная ничка, } 2
До другойи йдешъ.

9. „А мы будемъ служыты, (2)
„Чужимъ батькамъ годыты. (2)

10. „А мы будемъ зароблять, (2)
„Та матинку помынать“. (2)

(х. Пъятыгорци, Лубен. пов. Полтав. губ.).

78. Ой, ты, вербо моя кучерявая!

1. Ой, ты, вербо моя кучерявая!
Хто жъ тоби, вербо, кучери звывъ?

2. Хто тоби, вербо, кучери звывъ?
Хто жъ тоби, вербо, коринь обмывъ?

3. — Звыла кучери густа лоза,
Обмыла коринь быстра вода....

4. Ой, кажуть люде, що мій мужъ не пъе:
Винъ що-вечора изъ корчмы йде!

5. Ой, пропывъ же коня вороного,
Посылае мене по другого....

6. Посылае мене по другого:
— Выбирай же ты впъять вороного!...

7. Выбирай же упъять вороного,—
Выкупляй же мене, молодого!

8. Ой, не разъ и не два выкупляла:
Шовкови платкы заставляла....

9. Шовкови платкы заставляла
Та зъ шыночка його выкупляла ...

10. Изъ шыночка його выкупляла,
А виконечкомъ утикала....

11. А виконечкомъ утикала,
Въ зеленимъ саду ночувала....

12. У зеленимъ саду ночувала,
Зъ соловейочкамы розмовляла:

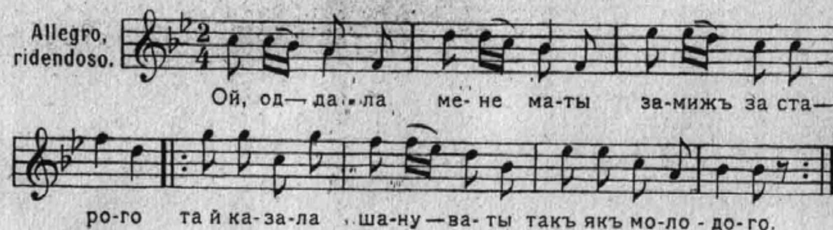
13. Соловейочкы манисиньки, —
А въ мене сльозы дрибнисиньки....

14. Соловейочкы: тьохъ, тьохъ, та тьохъ!—
А въ мене сльозы якъ той горохъ. ..

15 А зозуленькы: куку, куку!
Ой, за що жъ це я терплю муку?!

(м. Ровне, Елисав. пов.; Золотоношськый пов. Полт. губ. Варіянтъ у *Хведоровича*, 3)

82. Ой, оддала мене маты....

1. Ой, оддала*) мене маты
Замижъ за старого
Та й казала шануваты **) } 2
Такъ, якъ молодого.

2. А яжъ його не любыла, —
Що жъ робыты мушу?
Рано й вечиръ молю Бога } 2
Выймы зъ його душу.

3. Пиды прочъ, не морочъ,
Пиды соби къ бису!
Не для тебе чепурюся, — } 2
Биду свою тишу.
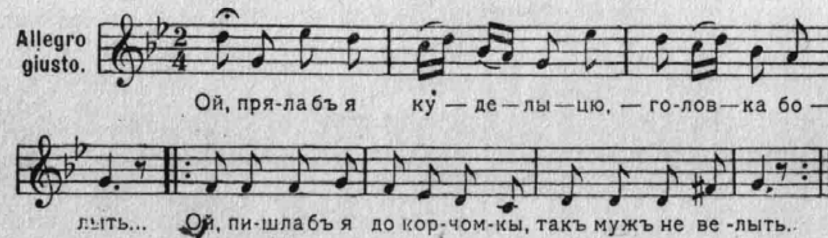
4. Не для тебе, вражый сыну,
Били ручкы маю,
А для того мыленького, } 2
Що вирно кохаю.

(с. Нестеривка).

*) Оддавала. **) Шобъ любыты.

II сотня

83. Ой, пряла бъ я куделыцю...

1. Ой, пряла бъ я куделыцю, —
Головка болыть....
Ой, пишла бъ я до корчомкы*), } 2
Такъ мужъ не велыть!

2. Ой, пойихавъ мій мыленькый
У поле - у степъ,
А я свою куделыцю } 2
Та й объ землю — гепъ!

3. Лежыть моя куделыця,
Лежыть — обдулась,
А я пишла до оренды } 2
Та и напылась.

4. Якъ прыйихавъ мій мыленькый
Изъ поля-степа
Й пытаеться малихъ дитокъ: } 2
— „Де маты була?“

5. —Наша маты, татусеньку,
Нигде не була:

*) на вулыцю.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

У кимнати на кровати } 2
Спатоньки лягла.

6. — „Цытьте, диты, не гудите!
„Нехай маты спыть!...
„А якъ прыйде шынкарочка, — } 2
„Треба заплатыть!

7. „Устань, устань, моя мыла,
„Устань, пробудысь!...
„Ось на тоби карбованьця, — } 2
„Пиды похмелысь!

8. — Не поможе карбованець,
Не поможе й два:
Вчора пыла на корову, — } 2
Теперъ на вола!

9. — „Чорты бъ взялы твого батька
„Та ще й твою ма'!
„А на що ты такъ багацько } 2
„Понапывала?"

10. — Ой, цыть, мылый! не сварыся,
Мылесенькый мій!
А курочка рябушечка? } 2
А пивень рябый?...
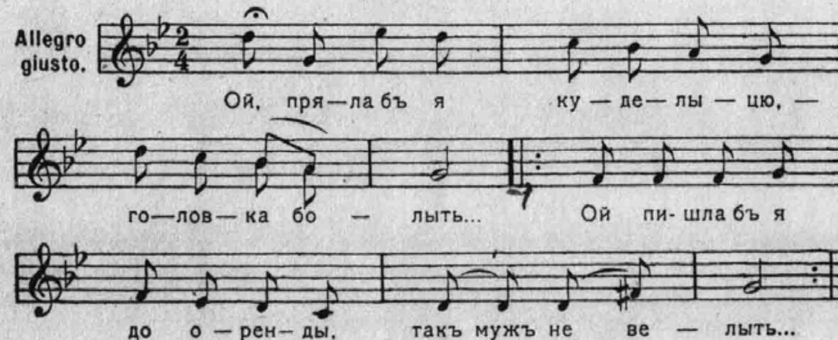
11. А курочка рябушечка?
А пивень рябый?...
Оце жъ тоби, мій мыленькый, } 2
Увесь мій напій!....

(с. Нестеривка. Варіянтъ у *Лысенка* III, 38).

І сотня
с. Оситняжка
Александрійського пов.,
м. Бобринец

84. Ой, пряла бъ я куделыцю....

(варіянтъ).

1. Ой, пряла бъ я куделыцю, —
Головка болыть....
О, пишла бъ я до оренды, } 2
Такъ мужъ не велыть.

2. Ой, пойихавъ мій мыленькый
Далеко у степъ,
А я тую куделыцю } 2
Та объ землю — гепъ!

3. Лежыть моя куделыця,
Надулася,
А я пишла до оренды } 2
Напылася.

4. Ой, прыйихавъ мій мыленькый
Изъ степу додому,
Пытаеться малихъ дитей: } 2
Чы дома маты?

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

5. — „Дома, тату, дома маты,
„Не гуляе, —
„У кимнати на кровати } 2
„Спочывае“.

6. — Цытьте, диты, не шумите, —
Нехай маты спыть:
А якъ вона пробудыться, } 2
Намъ йисты зварыть.

7. Ой, устала жъ моя мыла,
Зажурылася:
„Ой, якъ же я орандарю } 2
Задовжылася!“

8. — Не журыся, моя мыла,
Не журыся!...
Ой, на жъ тоби карбованьця, — } 2
Росплатыся!

9. — „Не поможе карбованець,
„Не поможе й два:
„Вчора пыла на корову, — } 2
„Теперъ на вола!

10. „Не на того вола пыла,
„Що въ плузи оре, —
„Я на того вола пыла, } 2
„Що рано встае!“

(с. Оситняжка, Александрійського пов., г. Бобрынець, Херс. губ.).

с. Нестерівка Олекс. пов. Херс. м. Чигирин

85. Та стойить явиръ надъ водою....

(варіянтъ).

Andantino.

Та сто-йить я — виръ надъ во — до — ю, въ во — ду по — хы — лыв — ся... на ко — за — ка не — до — лень - ка, ко — закъ за — жу — рыв — ся.

1. Та стойить явиръ надъ водою, —
Въ воду похылывся....
На козака недоленька *),
Козакъ зажурывся.

2. Ты не хылыся, яворонькy, —
Ще ты зелененькый....
Не журыся, козаченьку, —
Ще жъ ты молоденькый.

3. Та не радъ явиръ хылытыся, —
Вода коринь рые...
Не радъ козакъ журытыся, —
Такъ серденько ные.

*) Прыгодонька.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

4. Охъ, и пойихавъ зъ Украйины
Козакъ молоденькый:
Горихове сиделечко,
Ще й кинь вороненькый.

5. Охъ, и догналы та козаченька
Вражи отаманы,
Закувалы у кайданы,
Повелы предъ паны.

6. Та якъ прывелы передъ паны,
Кайданы опалы,—
Превражійи паны ляшкы
Дывуватысь сталы:

7. „Де-сь у тебе, козаченьку,
„Отець-маты жыва,
„А що тоби молодому,
„Хвортуна служыла.

8. „Де-сь у тебе, козаченьку,
„Йе ридная маты,
„Бо якъ станешъ на каменю,
„То й слидочокъ знаты!“

9. Охъ, и пойихавъ козаченько
Ажъ у Московіцыну,
Свою мылу Украйину
На викы покынувъ.

10. Казавъ соби насыпаты
Высоку могылу,
У головахъ посадыты
Червону калыну.

II сотня

11. „Будуть пташкы прылитаты
„Калыноньки йисты.
„Будуть мини прыносыты
„Зъ Украйины висти“.

(с. Нестеривка, Александр. пов. Херс. губ.; г. Чыгырынъ, Кыйивськойи губ. Варіантъ у *Хведоровыча*, 67).

м Дашів

86. Половына саду цьвите....

Andante.

1. Половына саду цьвите,
Половына вьяне ...
Зъ кымъ я буду розмовляты, } 2
Якъ вечиръ настане?

2. Породыла мене маты
У сьвяту недилю,
Та давъ мени Господь долю,— } 2
Де йийи подину?

3. А ни йийи заминяты,
А ни даромъ даты:
Бачуть люде, що ледащо, — } 2
Не хтять купуваты.

4. —Иды, иды, лыха доле,
Иды, видчепыся:
Иды соби до кырныци, — } 2
Въ кырныци втопыся.
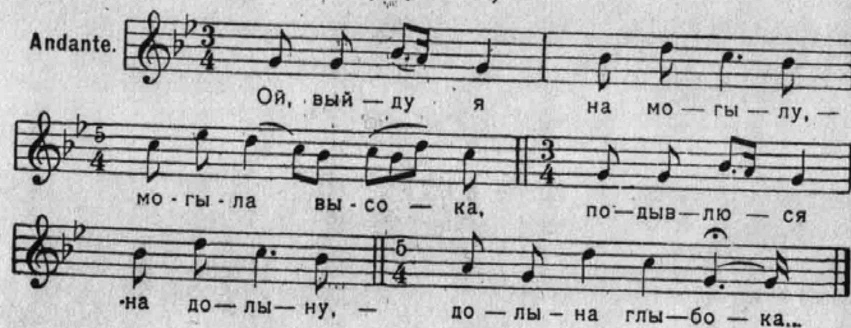
5. А я пиду до кырныци,
Въ кырныци втоплюся,
А ты прыйдешъ воду браты, — } 2
А я й учеплюся.

6. А ты прыйдешъ воду браты
Двома коракамы, —
Я до тебе учеплюся } 2
Обома рукамы.

(м. Дашивъ, Лыповецьк. пов. Кыйивськ. губ.).

87. Ой, выйду я на могылу....

(варіянтъ).

1. Ой выйду я на могылу, —
Могыла высока,
Подывлюся на долыну, —
Долына глыбока.

2. А по тійи долыноньци
Буйный витеръ віе....
Ой, здаеться не журюся, —
Само серце мліе.

3. Ой, здаеться, що не плачу, —
Сами сльозы ллються,
А якъ выйду на вулыцю, —
Ворогы сміються.

4. Не смійтеся, вориженькы,
На смихъ вамъ не буде,
А зъ нашого закохання
Ничого не буде!
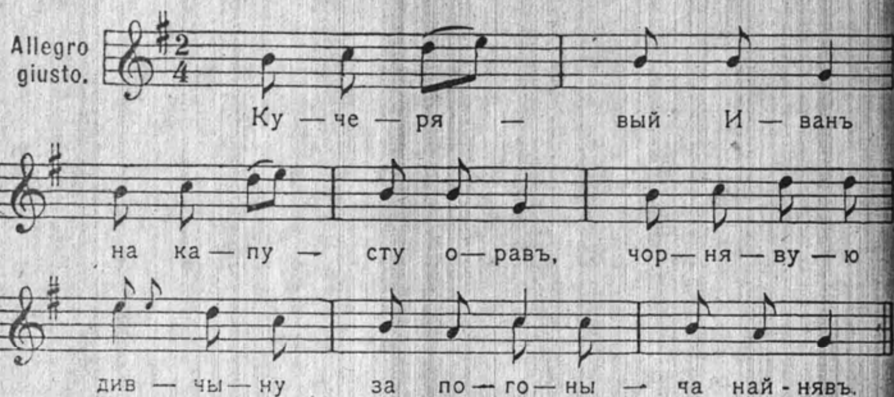
5. Два голубы воду пылы,
А два колотылы....
Бодай тійи та сконалы,
Що насъ розлучылы.

6. Бодай тійи не сконалы,
А щастя не малы,
Що взялы насъ розлучылы
Зъ прекраснойи пары.

(с. Перешоры. Анан. пов. Херс. губ. Варіянтъ у першій сотни, 30).

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

94. Кучерявый Иванъ....

1. Кучерявый Иванъ
На капусту оравъ,
Чорнявую дивчыну
За погоныча найнявъ.

2. —,,Поганяй, дивчыно,
,,Поганяй, рыбчыно,
,,Щобъ наша капусточка
,,Головатая була".

3. Ой, Иванъ на току,
Рушныкъ на килочку....
Ой, хто жъ мене поцилуе, —
Пошыю сорочку,

4. И тонесеньку,
И билесеньку....
Ой, хто жъ мене поцилуе,
Молодесеньку?
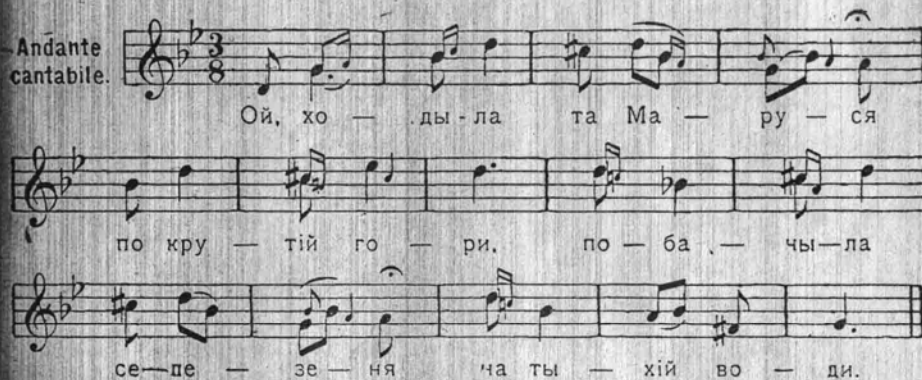
5. Цилувавъ мене дякъ
Чорты-батька-зна-якъ!
Нехай мене поцилуе
Запорозьськый козакъ!

(с. Збурьйивка).

95. Ой, ходыла та Маруся....

(весильна).

1. Ой, ходыла та Маруся
По крутій гори,
Побачыла селезеня
На тыхій води.

2. —,,Плывы, плывы, селезеню,
,,Тыхо по води....
,,Прыбудь, прыбудь, мій батеньку,
,,Тепера кь мени".

3. — Ой, радъ бы я, дытя мое,
Прыбуты къ тоби:
Насыпалы сыройи землы
На груды мойи.

4. Насыпалы сыройи землы
На груды мени;
Склепылыся кари очи
Й вустонькы мойи.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського

99. Ой, дывнее нарождення Божого Сына...

(колядка)

Andante religioso.

Ой, дыв-не — е на — рож - ден— ня

Бо— жо — го Сы— на : По — ро — ды — . ла

Су — са Хры ста Ди — ва Ма — рі — я.

1. Ой, дывнее нарождення Божого Сына:
Породыла Суса Хрыста Дива Марія,

2. Породывшы и сповывшы, лягла спочывать,—
Зиславъ Господь тры янголы Хрыста доглядать,

3. Ой, сьпивалы тры янголы, зъ неба летючы,
Въ ясну зорю оповывшы, Хрыста несучы:

4. „Не жахайся, Божа Маты! Це янгольськый гласъ!
„Прыймай Дытя Рожденное на рукы пры насъ".

5. А янголы Божымъ духомъ рикы розлылы,
Що и къ Риздву Хрыстовому сады зацьвилы.

6. Ой, зацьвило всяке древо й усякы цьвиты,—
Здывувалысь стари люде ще й мали дыты.

(с. Збурьйивка, Днипров. пов. Тавр. губ.).

100. Ой, въ Ерусалыми рано задзвонылы....

(щедривка).

Moderato.

Ой, въ Е-ру-са-лы-ми ра - но за-дзво- ны— лы...

ще — дрый ве — чиръ. до — брый ве — чиръ!

1. Ой, въ Ерусалыми рано задзвонылы....
Щедрый вечиръ, добрый вечиръ!
2. Ой, сивъ Хрыстосъ та вечеряты,—
3. Прыйшла до Його та Божая Маты.
4. —„Сидай, сидай, Маты, зъ Намы вечеряты!"
5. —Ой, спасыби, Сынку, за цю вечерынку!
6. Ой, дай мени, Сыну, золотійи ключи,—
7. Треба рай и пекло тай поодмыкаты,
8. Праведнійи души та й повыпускаты;
9. Тилькы отіейи та й не выпускаты,
10. Що у пъятныченьку рано поснидала,
11. Що у недиленьку рано просьпивала,
12. Що ридную неньку та й налаяла,—
13. Ще й не налаяла, тилькы подумала!
Щедрый вечиръ, добрый вечиръ!
14. Охъ, и щедрый вечиръ, добрый вечиръ,
Добримъ людямъ на здоровъя!

(с. Збурьйивка. Варіянты: у *Хведоровыча*, 101; въ першій сотни „Укр. писень", 97).

II сотня

Змистъ.

Із фондів Кіровоградського музею музичної культури ім. К. Шимановського